

En Jordi Arroni és un dels quatre socis que, des de fa tres anys, estan al capdavant de la immobiliària Suin, un negoci repartit en tres oficines, dues a Barcelona i una a Cornellà, i ell, com a barceloní de tota la vida, no només és conscient del problema de sòl que avui afecta la capital catalana sinó que, lluny de quedar-se amb els braços creuats, hi apunta possibles sortides: **“La solució no ha de passar pels consumidors, sinó per les promotores i els ajuntaments, que han de fomentar l'adequació de certs espais ja existents com ara Ciutat Vella, on hi ha molts pisos buits.”**

En aquest sentit, el nostre protagonista afegeix que **“molts dels barris considerats marginals són paradoxalment moderns, amb avingudes àmplies, zones verdes i construccions exteriors, que ofereixen una qualitat de vida molt superior a la d'altres anomenats residencials”**. Això no obstant, sembla ser que **“la gent segueix mirant-se molt l'entorn, no en va els mitjans de comunicació ens en parlen constantment. Jo mateix, a l'hora d'adquirir un habitatge, he donat prioritat a la seva ubicació, i sé, que, a més del preu, en l'elecció d'un immoble la seva situació és un dels paràmetres bàsics”**.

Així les coses, en Jordi es mostra partidari de promoure el desplaçament de tots els sectors de la població cap a aquestes zones, un desplaçament que passa per l'eliminació de certs prejudicis socials: **“Cal una integració en la societat del tipus de gent que acostuma a viure en aquests barris, perquè la ciutat creixi en totes les direccions.”** Arribats a aquest punt, entenem que a molta gent se li pot fer estrany sentir parlar amb tanta sensibilitat un representant del sector immobiliari, ja que, com tots sabem, aquest gremi és objecte de moltes crítiques.

Quant a això, val a dir que el nostre interlocutor entén que els prece-deix **“una taca molt gran”** i, tanmateix, assegura que una de les grandeses de la seva feina és el fet que darrere de cada decisió hi hagi el factor humà, una problemàtica familiar, ja sigui un matrimoni, una separació o qualsevol altra circumstància personal: **“Un dels grans errors de les immobiliàries és no tenir en compte aquesta realitat; nosaltres, en canvi, a Suin, mirem de centrar-nos en el contacte més familiar amb el client.”**

Tornant a les consideracions que qualsevol client posa damunt la taula en el moment de comprar un habitatge, cal apuntar que n'hi ha un bon número, a més de la ubicació i del preu, i que aquestes són també dignes d'esment: **“El primer cop d'ull se centra en la part exterior, en allò que realment no pots modificar, com ara la façana, l'entrada, el vestíbul, l'ascensor...”** Pel que fa a l'interior, la seva decoració i la netedat són qüestions determinants: **“És més fàcil que el comprador s'imagini vivint en aquell pis si el qui hi és en aquell moment té uns hàbits i gustos semblants.”**

El fet que la zona escollida per viure-hi resulti entranyable, amb uns veïns i uns botiguers coneguts, és també un aspecte que els compradors tenen en compte: **“El desig de gaudir de la vida de barri no es perdrà mai.”** Tanmateix, i com és lògic, les qualitats que acaben fixant en qualsevol cas el preu d'un habitatge són molt semblants a les que

marquen les preferències del públic: **“Ubicació, metres i estat.”**

Partint d'aquesta anàlisi, en Jordi ens presenta la seva visió de Barcelona tenint en compte les opcions d'habitabilitat que ofereix: **“Jo la dividiria en quatre parts, les dues primeres el barri on vaig néixer, Horta, que es caracteritza pel fet que ha crescut molt en els darrers anys, i la part que comprèn l'Eixample dret, la Barceloneta -barri natal del meu pare- i tota la part antiga, que constitueix el cor d'una bona part de la ciutat i ha contribuït molt a millorar-la.”**

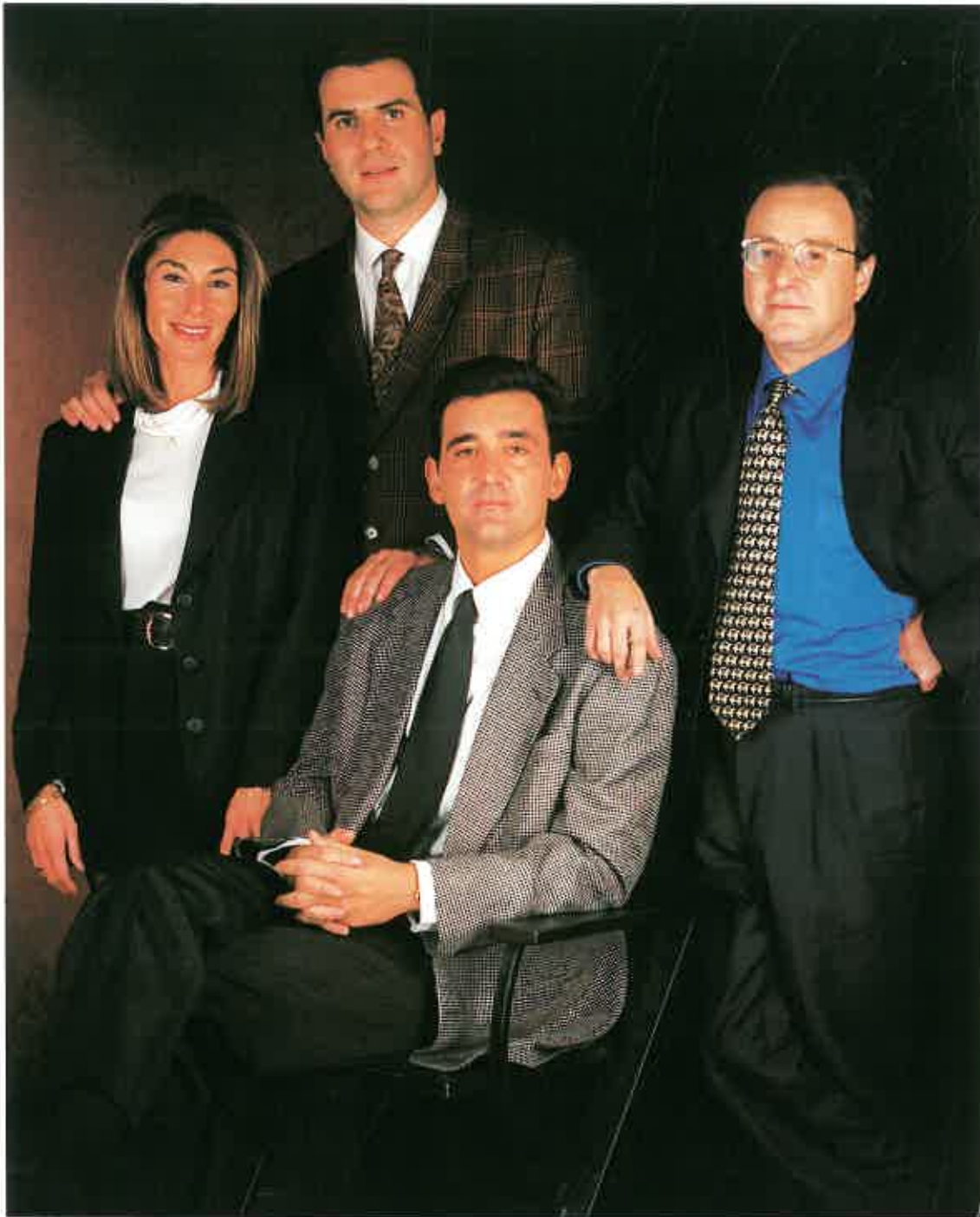
A l'hora de descriure allò que seria la tercera porció de Barcelona segons la particular divisió del nostre protagonista, el barri de Gràcia, s'ha d'assenyalar que ell mateix afirma que no se sent qualificat per parlar-ne, i per fi, en canvi, exposa sense embuts la seva preferència: **“Sarrià és ple de virtuts, i m'agradaria viure-hi malgrat que el progrés hagi destruït bona part de la seva essència, igual que ha passat amb Sants-Montjuïc, on les obres que s'hi van fer per als Jocs Olímpics van deixar de banda l'entorn sense aprofitar prou els recursos de la zona. Finalment, Les Corts -on visc actualment- és, al meu parer, un dels millors barris de Barcelona, amb tants parcs que no saps quin triar per portar-hi els nens.”**

La passió que vessa en Jordi quan parla de la seva ciutat no li impedeix, però, de reconèixer que el preu dels pisos a la capital catalana és elevat, i que, per tant, la migració que s'està produint cap a les rodalies és un fenomen natural: **“Ja fa deu anys que observem aquesta tendència dominant. Això no obstant, cal notar que la densitat de població de Barcelona s'ha incrementat en els darrers temps; a molta gent de fora li fa il·lusió i li ve de gust adquirir el seu habitatge a la nostra ciutat.”**

L'objectiu del nostre protagonista, en qualsevol cas, és que el comprador faci la millor tria possible al lloc on vol establir la seva residència, ja sigui dins o fora de la capital catalana, de manera que són vint-i-set les persones que, repartides entre les tres oficines de Suin, s'esforcen per assolir aquesta meta, i s'ha d'afegir que per aconseguir-ho treballen amb finques de Barcelona i de tota l'àrea metropolitana amb l'aval que suposen els onze anys d'experiència d'en Jordi en el sector immobiliari.

Precisament això, d'altra banda, és el que dona al nostre entrevistat una gran tranquil·litat, quan pensa en el futur que ens trobarem un cop hagi passat l'actual època de bonança: **“Jo ja he viscut abans aquest ritme d'alts i baixos, i s'ha d'entendre que el nostre és un camp molt vulnerable, que quan les coses no van bé en sortim més afectats. Ara bé, cal tenir en compte també que l'habitatge constitueix un bé de primera necessitat i que, per tant, sempre es ven, si no dues cases, només una.”**

El nostre protagonista, finalment, ens recorda que aquesta tranquil·litat la comparteix amb els seus tres socis -la Soledat Lujan, en Xavier Quirós i en Jesús Lamazares- que, ara fa tres anys, van començar amb ell a donar forma a la immobiliària Suin: **“Vam encertar-la, i gràcies a ells vam sortir endavant.”** Segur que ells pensen el mateix d'en Jordi, que bé hi devia posar la seva part.

Soledat Lujan, Jordi Arroni, Xavier Quirós i Jesús Lamazares – Barcelona / Cornellà de Llobregat (el
Barcelonès / el Baix Llobregat)